

הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים. נִכְנָס בְּאַרְיֵכוֹת הַיָּמִים
לְעוֹלָם הַבָּא.

רַבִּי אַבְא סָבֵא קָם עַל רַגְלָיו וְאָמַר, מְנוּחָה וְשָׁלוֹם גְּרַמִּין יְהֵא לָךְ
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְחֻזְרַת עֵטְרָה לְיוֹשְׁנָה. דְתַנִּינָן בְּמִתְנִיתָא
קְדָמָא דְכִיּוֹן שְׁהִנְשָׁמָה הִיא בְּתִשְׁלוּמָה בְּאַתְרַּךְ עֲלָאָה (לְזִמְנָא בְּתֵרָא
עֲלִין) לָא תְּבֵאת לְגוּפָא, אֲלֵא אֲתַבְרִיאָן מְנָה נִשְׁמִי אַחֲרֵנִין דְנִפְקִי
מְנָה וְאִיהִי אֲשַׁתְּאַרְת בְּקִיּוּמָא, עַד דְּאַתָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי
וְדַרְשׁ וּמָה אִם בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁהוּא הֶבֶל וְהַגּוֹף שְׁהוּא טְפָה סְרוּחָה
נִכְנָסַת בּוֹ אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה. לְעֵתִיד לָבֵא שְׁיִצְרְפוּ כּוֹלָם וְיִהְיֶה הַגּוֹף
מוֹבְחָר בְּקִיּוּם וְתִשְׁלוּם יוֹתֵר, אִינּוּ דִין לְהַפְנִים אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה בּוֹ בְּכָל
הַתִּשְׁלוּמִין וְהַעֲלוּיִין שְׁבָה.

אָמַר רַבִּי אַחָא אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה (בּוֹ בְּכָל הַתִּשְׁלוּמִין וְהַעֲלוּיִין שְׁבָה) מְפָשׁ
וְאוֹתוֹ הַגּוֹף מְפָשׁ עֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲמִידָן בְּקִיּוּמָן
לְעֵתִיד לָבֵא, אֲבָל שְׁנִיָּהֶם יְהִיו שְׁלָמִים בְּתִשְׁלוּם הַדַּעַת לְהַשִּׁיג מָה
שְׁלֵא הַשִּׁיגוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה:

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וְגו'. רַבִּי בּוֹ אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן (בְּאוֹתָם הַיָּמִים)

לשון הקודש

סְרוּחָה, נִכְנָסַת בּוֹ אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה –
לְעֵתִיד לָבֵא שְׁיִצְרְפוּ כּוֹלָם וְיִהְיֶה הַגּוֹף
מְבַחֵר בְּקִיּוּם וְתִשְׁלוּם יוֹתֵר, אִינּוּ דִין
לְהַפְנִים אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה בּוֹ בְּכָל
הַתִּשְׁלוּמִים וְהַעֲלוּיִים שְׁבָה?

אָמַר רַבִּי אַחָא, אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה וּבּוֹ בְּכָל
הַתִּשְׁלוּמִים וְהַעֲלוּיִים שְׁבָה) מְפָשׁ, וְאוֹתוֹ הַגּוֹף
מְפָשׁ עֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲמִידָן
בְּקִיּוּמָן לְעֵתִיד לָבֵא, אֲבָל שְׁנִיָּהֶם יְהִיו
שְׁלָמִים בְּתִשְׁלוּם הַדַּעַת לְהַשִּׁיג מָה שְׁלֵא
הַשִּׁיגוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וְגו'. רַבִּי בּוֹ

שְׁכֵתוֹב וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים. נִכְנָס
בְּאַרְיֵכוֹת יָמִים לְעוֹלָם הַבָּא.

רַבִּי אַבְא הִזְקֵן קָם עַל רַגְלָיו וְאָמַר,
מְנוּחָה וְשָׁלוֹם עֲצָמוֹת יְהִיו לָךְ, רַבִּי
שְׁמַעוֹן, שְׁחֻזְרַת עֵטְרָה לְיוֹשְׁנָה. שְׁשִׁנִּינוּ
בְּבְרִיתָא הִרְאִישׁוּנָה, שְׁכִיּוֹן שְׁהִנְשָׁמָה
הִיא בְּשִׁלְמוּתָהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן וְזִמְנָא אַחַר
נִכְנָסִים, לָא שְׁבָה לְגוּפָא, אֲלֵא נִבְרְאוּת
מְמַנָּה נִשְׁמוֹת אַחֲרוֹת שְׁיוּצָאוּת מְמַנָּה,
וְהִיא נִשְׁאַרְת בְּקִיּוּם, עַד שְׁבָא רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְדַרְשׁ, וּמָה אִם בְּעוֹלָם
הַזֶּה שְׁהוּא הֶבֶל, וְהַגּוֹף שְׁהוּא טְפָה

באותו העולם שהוא ימים, ולא בעולם הזה שהוא לילה. אמר רבי יעקב באותם העולמות שהם ימים באותם ההנאות והכסופין שהוא נוחל: וי ברך את אברהם בכל. באותו המשך (ג"א המעשר) שנתן לו הקדוש ברוך הוא משמו, שהיא אות ה"א, שבו נברא העולם.

וּתְנִיָא אמר רבי יוחנן מטטרון שר הפנים שהוא נער עבד מרבו האדון המושל עליו, ממונה על הנשמה בכל יום להספיק לה מאותו האור שנצטנה, והוא עתיד למיסב חושבן פתקא בבתי קברי מן דומה ולאחזקה ליה קמי מאריה, והוא זמין למעבד חמיר ההוא גרמא תחות ארעא לתקנא לגופייה ולקיימא לון בשלימותא דגופא בלא נשמתא (בזמנא) דקודשא בריך הוא ישדר לה לאתרה.

אמר רבי יצחק באותה שעה מה כתיב, ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל וגו'. מהו אל עבדו, אי בהכמתא דא נסתפל מהו אל עבדו. אמר רבי נהוראי לא נסתפל אלא במה שאמר עבדו, עבדו של מקום. (זקן ביתו) הקרוב לעבודתו, ומאן איהו, זה מטטרון ברכאמרן, דאיהו עתיד ליפות לגוף בבתי קברי.

לשון הקודש

הקברות מדומה, ולהראות אותו לפני רבו, והוא עתיד לעשות שאור אותו העצם תחת הארץ, לתקן את הגופות ולקיימם בשלמות של גוף בלי הנשמה, ובזמן שהקדוש ברוך הוא ישלח אותה למקומה.

אמר רבי יצחק, באותה שעה מה כתוב? ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל וגו'. מהו אל עבדו? אם בהכמה הזו נסתפל, מה זה אל עבדו? אמר רבי נהוראי, לא נסתפל אלא במה שאמר עבדו, עבדו של מקום, וזקן ביתו הקרוב לעבודתו, ומי הוא? זה

אמר רבי יוחנן, (באותם הימים) באותו עולם שהוא ימים, ולא בעולם הזה שהוא לילה. אמר רבי יעקב, באותם העולמות שהם ימים, באותם ההנאות והכסופים שהוא נוחל. וה' ברוך את אברהם בכל. באותה המשך (ג"א המעשר) שנתן לו הקדוש ברוך הוא משמו, שהיא אות ה"א, שבה נברא העולם.

ולמדנו, אמר רבי יוחנן, מטטרון שר הפנים, שהוא נער עבד מרבו האדון המושל עליו, ממונה על הנשמה בכל יום להספיק לה מאותו האור שנצטנה, והוא עתיד לקחת חשבון פתק בבתי

הָדָא הוא דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל עֶבְדוֹ, זֶה מִטְטְרוֹן עֶבְדוֹ שֶׁל מְקוֹם. זְקַן בֵּיתוֹ, שֶׁהוּא תַחֲלַת בְּרִיּוֹתָיו שֶׁל מְקוֹם. הַמּוֹשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ, שְׁנַתָּן לוֹ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְמַשְׁלָה עַל כָּל צְבָאוֹתָיו.

וְתֵאנָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַב, כָּל צְבָאוֹתָיו שֶׁל אוֹתוֹ עֶבֶד נוֹטְלִים אוֹר וְנִהְיִין מִזִּיּו הַנְּשֻׁמָּה, דְּתֵאנָא אוֹר הַנְּשֻׁמָּה לְעוֹלָם הַבָּא גְדוֹל מְאֹד הַפְּסָא. וְהָא מִהַפְּסָא נִטְלָה הַנְּשֻׁמָּה. אֲלֵא זֶה לְפִי הֲרָאוּי לוֹ וְזֶה לְפִי הֲרָאוּי לוֹ. רַב נַחְמָן אָמַר גְּדוֹל מְאֹד הַפְּסָא מְמַשׁ דְּכַתִּיב, (יחזקאל א) דְּמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו מְלַמְעָלָה, מָאִי עָלָיו עַל זְהֵרוּ.

וּכְשֶׁהוּא הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת שְׁלִיחוֹתוֹ כָּל צְבָאוֹתָיו וְהַמְרַכְּבָה שְׁלוֹ נְזוּנִין מֵאוֹתוֹ הַזֹּהֵר. הָדָא הוּא שֶׁהַנְּשֻׁמָּה אוֹמְרַת לוֹ (דְּכַתִּיב) שִׁים נָא יְדָךְ, כְּלוֹמַר סִיעֲתָךְ, תַּחַת יְרֻכִי, זֶהוּ אוֹר הַנְּשֻׁפֵּעַ מִן הַנְּשֻׁמָּה עֲלֵיהֶם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי שְׁלוֹם כֶּף קַבְלָנוּ בְּשַׁעַה שְׁזַה הוֹלֵךְ בְּשְׁלִיחוֹתוֹ שֶׁל מְקוֹם, קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מֵנִיעַ כָּל צְבָאוֹתָיו

לשון הקודש

הַנְּשֻׁמָּה? אֲלֵא זֶה לְפִי הֲרָאוּי לוֹ, וְזֶה לְפִי הֲרָאוּי לוֹ. רַב נַחְמָן אָמַר, גְּדוֹל מְאֹד הַפְּסָא מְמַשׁ, שְׁכַתוֹב (יחזקאל א) דְּמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו מְלַמְעָלָה. מַה זֶה עָלָיו? עַל זְהֵרוּ.

וּכְשֶׁהוּא הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת שְׁלִיחוֹתוֹ, כָּל צְבָאוֹתָיו וְהַמְרַכְּבָה שְׁלוֹ נְזוּנִים מֵאוֹתוֹ הַזֹּהֵר. זֶהוּ שֶׁהַנְּשֻׁמָּה אוֹמְרַת לוֹ, וְשְׁכַתוֹב שִׁים נָא יְדָךְ, כְּלוֹמַר סִיעֲתָךְ. תַּחַת יְרֻכִי – זֶהוּ אוֹר הַנְּשֻׁפֵּעַ מִן הַנְּשֻׁמָּה עֲלֵיהֶם. **אָמַר** רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי שְׁלוֹם, כֶּף קַבְלָנוּ, בְּשַׁעַה שְׁזַה הוֹלֵךְ בְּשְׁלִיחוֹתוֹ שֶׁל

מִטְטְרוֹן, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. שֶׁהוּא עֲתִיד לִיפּוֹת אֶת הַגּוֹף בְּבִתֵּי הַקְּבֵרוֹת.

זֶהוּ שְׁכַתוֹב וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל עֶבְדוֹ, זֶה מִטְטְרוֹן עֶבְדוֹ שֶׁל מְקוֹם. זְקַן בֵּיתוֹ, שֶׁהוּא תַחֲלַת בְּרִיּוֹתָיו שֶׁל מְקוֹם. הַמּוֹשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ, שְׁנַתָּן לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְמַשְׁלָה עַל כָּל צְבָאוֹתָיו.

וְלַמְדְּנָו, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַב, כָּל צְבָאוֹתָיו שֶׁל אוֹתוֹ עֶבֶד נוֹטְלִים אוֹר וְנִהְיִים מִזִּיּו הַנְּשֻׁמָּה. שְׁלַמְדְּנָו, אוֹר הַנְּשֻׁמָּה לְעוֹלָם הַבָּא גְדוֹל מְאֹד הַפְּסָא. וְהָרִי מִהַפְּסָא נִטְלָה

שֶׁל מַעֲלָה בְּאוֹת אַחַת מִשְׁמוֹ. אָמַר רַב הוֹנָא כְּדָ יִרְכִי בְּגִימְטְרֵיא ר"ם. כְּלוּמַר הַנְּשָׁמָה אוֹמֶרֶת שִׁים נָא יְדָהּ סִיעֲתָד תַּחַת מַעֲלָתוֹ שֶׁל רַם וְנִשְׂא הַמוּזָשָׁל עַל הַכֹּל וְלֹאֲחֵר שְׁעוּהָ סִיעַת עֲלִיּוֹנִים תַּחַת יְדוֹ אֲנִי מִשְׁבִּיעַד שְׁבוּעָה גְדוּלָה בּוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ. הוּאֵיל וְאָמַר בֵּינֵי שְׁהוּא הַכֹּל, לָמָּה נֶאֱמַר אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה שְׁהוּא אֲדוֹן עַל הַכֹּל, בְּבֵת אַחַת וּבְרַנַּע אַחַד הוּא מְנִיעַ לְכֹל וְכֹלִים כַּאֲזִין נְגִידוֹ. רַבִּי יִצְחָק אוֹמֵר עַל שְׁתֵּימֵם אוֹתִיּוֹת מִשְׁמוֹ לְהוֹרוֹת שְׁהוּא הַכֹּל וְאִין אַחַר בְּלָתוֹ:

וְאִשְׁבִּיעַד בֵּינֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ. אָמַר רַב הוֹנָא וְאִי הוֹינָא עֲמַהוֹן דְּמֵאֲרֵי מִתְנִיתָא כִּד גְּלוּ רַזָּא דְנָא לָא אִיפְרָשְׁנָא מִנְהוֹן הַכִּי, דְּהָא אֲנָא חוּזִי עֲמִיקִין סְגִיאִין בְּפוּמִיָּהוּ דְגָלוּ וְלָא אַתְחַזִּיין לְכֹל אִינִישׁ. תָּא חוּזִי, שְׁבוּעַת קִיּוּמָא דָּא אוּמִי לָהּ נִשְׁמַתָּא דְכַתִּיב אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבִנִּי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִהֲכָא מִשְׁמַע שְׁהוּאֵיל וְאַתָּה הוֹלֵךְ בְּשְׁלִיחוֹת זֶה

לשון הקודש

נְגִידוֹ. רַבִּי יִצְחָק אוֹמֵר עַל שְׁתֵּימֵם אוֹתִיּוֹת מִשְׁמוֹ, לְהוֹרוֹת שְׁהוּא הַכֹּל וְאִין אַחַר בְּלָתוֹ.

וְאִשְׁבִּיעַד בֵּה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ. אָמַר רַב הוֹנָא, וְאִם הֵייתִי עֲמָהֶם שֶׁל בְּעָלֵי הַבְּרִיתָא כְּשֶׁגָּלוּ הַסּוּד הַזֶּה, לֹא נִפְרַד הֵייתִי מֵהֶם כְּדָ, שְׁהָרִי אֲנִי רוּזָה עֲמָקִים רַבִּים בְּפִיהֶם שֶׁגָּלוּ וְלֹא רֵאוּיִים לְכֹל אֲדָם. כַּאֲ רֵאָה, שְׁבוּעַת הַבְּרִית הַזֹּאת נִשְׁבַּעַת הַנְּשָׁמָה, שְׁכַתוּב אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבִנִּי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִכַּאֲן מִשְׁמַע, שְׁהוּאֵיל וְאַתָּה הוֹלֵךְ בְּשְׁלִיחוֹת זֶה, לֹא תִקַּח אִשָּׁה

מְקוֹם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנִיעַ כֹּל אֲבֹאוֹתָיו שֶׁל מַעֲלָה בְּאוֹת אַחַת מִשְׁמוֹ. אָמַר רַב הוֹנָא, כְּדָ יִרְכִי בְּגִימְטְרֵיא ר"ם. כְּלוּמַר, הַנְּשָׁמָה אוֹמֶרֶת שִׁים נָא יְדָהּ, סִיעֲתָד, תַּחַת מַעֲלָתוֹ שֶׁל רַם וְנִשְׂא הַמוּזָשָׁל עַל הַכֹּל. וְלֹאֲחֵר שְׁעוּהָ סִיעַת הַעֲלִיּוֹנִים תַּחַת יְדוֹ, אֲנִי מִשְׁבִּיעַד שְׁבוּעָה גְדוּלָה בּוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ – הוּאֵיל וְאָמַר בֵּה' שְׁהוּא הַכֹּל, לָמָּה נֶאֱמַר אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שְׁהוּא אֲדוֹן עַל הַכֹּל. בְּבֵת אַחַת וּבְרַנַּע אַחַד הוּא מְנִיעַ לְכֹל, וְכֹלִים כַּאֲזִין

לא תקח אשה לבני, כלומר שלא תקח גוף לבני (ד"א לבניני) ליכנס בגוף אחר בגוף זר בגוף שאינו ראוי לו, אלא בההוא ממש שהוא שלי, בההוא ממש שיצאתי ממנו, הָדָא הוּא דְכְתִיב כִּי אִם אֶל אֶרְצִי וְאֶל מוֹלְדֹתַי תֵּלְדוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי מַהוּ וְלִקְחַתְּ אִשָּׁה לְבְנִי לְיִצְחָק. אָמַר רַבִּי יִצְחָק אוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁנִּצְטָעַר עִמִּי בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְלֹא הָיָה לוֹ הַנְּאֻה וְכִסּוּף בּוֹ מִפְּנֵי יְרֵאת קוֹנוֹ, אוֹתוֹ הַגּוֹף מִמַּשׁ תִּקַּח לְיִצְחָק עִמּוֹ בְּהַאי שְׂמִיחַת הַצְּדִיקִים. לְיִצְחָק עִמּוֹ בְּשְׂמִיחַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְיִצְחָק עִמּוֹ דְעַבְשָׁיו עֵת שְׁחוּק בְּעוֹלָם הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים קכו) אִזּוּ יִמְלֹא שְׁחוּק פִּינוּ וְגו'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר יִצְחָק תָּא שְׁמַע אֵין מְלֻאָךְ אַחַד עוֹשָׂה אֵלָא שְׁלִיחוֹת אַחַד, וְלֹא ב' שְׁלִיחוֹת בְּבֵת אַחַת. וְתִנְיָא אָמַר רַבִּי אַבָּא מְלֻאָךְ אַחַד אֲשֶׁר קָסַת הַסּוּפֵר בְּמִתְנָיו עֵתִיד לְהִרְשִׁים כָּל אַחַד וְאַחַד עַל מִצְחוֹ, וְלֹא אַחַר בֵּין הַשָּׁר הַגְּדוֹל הוֹלֵךְ לְתַקֵּן כָּל אַחַד וְאַחַד וְלְהַעֲמִידוֹ לְקַבֵּל נְשֻׁמָתוֹ, הָדָא הוּא דְכְתִיב הוּא יִשְׁלַח מְלֻאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלִקְחַתְּ אִשָּׁה, מָאִי לְפָנֶיךָ לְפָנֵי שְׁלִיחוֹתֶיךָ.

לשון הקודש

עַת שְׁחוּק בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב (תהלים קכו) אִזּוּ יִמְלֹא שְׁחוּק פִּינוּ וְגו'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר יִצְחָק, בַּאֲ תִשְׁמַע, אֵין מְלֻאָךְ אַחַד עוֹשָׂה אֵלָא שְׁלִיחוֹת אַחַת, וְלֹא שְׁתֵּי שְׁלִיחוֹת בְּבֵת אַחַת. וְלִמְדֵנוּ, אָמַר רַבִּי אַבָּא מְלֻאָךְ אַחַד, אֲשֶׁר קָסַת הַסּוּפֵר בְּמִתְנָיו, עֵתִיד לְהִרְשִׁים כָּל אַחַד וְאַחַד עַל מִצְחוֹ, וְלֹא אַחַר בֵּין הַשָּׁר הַגְּדוֹל הוֹלֵךְ לְתַקֵּן כָּל אַחַד וְאַחַד וְלְהַעֲמִידוֹ לְקַבֵּל נְשֻׁמָתוֹ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב הוּא יִשְׁלַח מְלֻאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלִקְחַתְּ אִשָּׁה. מַה זֶה לְפָנֶיךָ?

לְבְנִי. כְּלוּמַר שְׁלֹא תִקַּח גּוֹף לְבְנִי וְלְבְנֵינוּ לְהַכְנִס בְּגוֹף אַחַר, בְּגוֹף זָר, בְּגוֹף שְׂאִינוּ רְאוּי לוֹ, אֵלָא בְּהַהוּא מִמַּשׁ שֶׁהוּא שְׁלִי, בְּהַהוּא מִמַּשׁ שֶׁיִּצְאָתִי מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב כִּי אִם אֶל אֶרְצִי וְאֶל מוֹלְדֹתַי תֵּלְדוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מַהוּ וְלִקְחַתְּ אִשָּׁה לְבְנִי לְיִצְחָק? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁנִּצְטָעַר עִמִּי בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְלֹא הָיָה לוֹ הַנְּאֻה וְכִסּוּף בּוֹ מִפְּנֵי יְרֵאת קוֹנוֹ, אוֹתוֹ הַגּוֹף מִמַּשׁ תִּקַּח לְיִצְחָק עִמּוֹ בְּשְׂמִיחַת הַצְּדִיקִים הַזֶּה, לְיִצְחָק עִמּוֹ בְּשְׂמִיחַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְיִצְחָק עִמּוֹ שְׁעַבְשָׁיו

רבי (אלעזר) אליעזר אזל למחמי לרבן יוחנן בן זבאי רביה, ויהוה
 יזמא ריש ירחא הוה, כד מטא גביה אמר ליה בירא
 דלסריין, ומליין ליה, ויהוה נביע מדידיה יתיר, מאי בעא הבא.
 אמר ליה תייב אדם להקביל פני רבו. אמר ליה לאו על כך
 אמרית. אלא אנא חמי באנפך דמלח חדתא אית גבך מאינון
 עמיקין דאת עתיד למתבע.

אמר ליה, חמינא האי אור הראשון דמטלנוי עשרה ובעשרה
 נטיל, וברזא דעשרה נהיג לכלא, ובאתוותא דעשרה
 עביד עובדוי. ותאנא עשרה פתקין עשרה מפתחן דבי קצרי
 בידוי, ופתקין עשרה נטיל בגינתא דערן לאתקנא ארעא על
 גופיהון דצדיקיא.

אמר ליה אליעזר ברי חמית הוית יתיר ממלאכא קדישא דעלמא,
 בעשרה אתברי, בעשרה אתנהיג. בעשרה פרסייא קדישא,
 בעשרה אורייתא, הוא בעשרה מטלנוי, בעשרה עלמין עלאין
 (בעשרה) וחד עלאה על פלא בריך הוא.

לשון הקודש

ובסוד של עשרה מנהיג את הכל,
 ובאותיות של עשרה עושה את מעשיו.
 ולמדנו, עשרה פתקים, עשרה
 מפתחות של בית חולים בידו, ועשרה
 פתקים נוטל בגן עדן להתקין ארץ על
 גופות הצדיקים.

אמר לו, אליעזר בני, הוית רואה יותר
 ממלאך קדוש של העולם, בעשרה
 גברא, בעשרה מנהג. בעשרה הכפא
 הקדוש. בעשרה התורה, הוא בעשרה
 מסעותיו. בעשרה עולמות. עליונים
 ובעשרה. ואחד עליון על הכל ברוך הוא.

לפני שליחותך.

רבי ואלעזר אליעזר הלך לראות את
 רבן יוחנן בן זבאי רבו, ואותו היום היה
 ראש חדש. כשהגיע אליו, אמר לו,
 הבאר שמנקה מכל טנפת, וממלאים
 אותו ונובע משלו יותר, מה רוצה כאן?
 אמר לו, תייב אדם להקביל פני רבו.
 אמר לו, לא כך אמרתי, אלא אני
 רואה בפניך שדבר חדש יש אצלך
 מאותם העמקים שאפה עתיד לשאל.
אמר לו, ראיתי את האור הראשון הזה
 שמסעותיו עשרה, ונוסע בעשרה,

וְאִימָא לָךְ מְלָה דְעַתִּיה דְמֵאֲרִי דְמִתְנִיתָא הָוָה בְּהֵאִי מַה כְּתִיב
וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֶשְׂרָה גַמְלִים מִגְמְלֵי אֲדָנָיו וַיִּלְךָ. אָמַר לִיה
רַבִּי זְכִינָא לְפִסּוּקָא דָא, אָבֵל וְכָל טוֹב אֲדָנָיו בִּידּוּ מַהוּ. אָמַר לִיה
הוּא שְׁמִיה דְמֵאֲרִיה דְאִזִּיל גַּבִּי לְאַעְלָא לִיה וְלֹאֲנַחָא (וְלֹאֲנָא) לִיה,
אָמַר דָּא וְדָאִי הוּא כִי שְׁמִי בְקַרְבּוֹ.

תַּנְן אָמַר רַבִּי אַבְהוֹ תָא חֲזִי, מָאן דִּידַע שְׁמִיה עַל בְּרִייה, יַדַע דְהוּא
וְשְׁמִיה חַד הוּא, קַדְשָׁא בְרִידָא הוּא וְשְׁמִיה חַד דְכְתִיב, (זכריה יד)
יְי אֶחָד וְגו' (פְּלֵהוּ) פְּלוֹמֵר הַשֵּׁם וְהוּא אֶחָד.

אָמַר רַבִּי אַבָּא אֵית לְאַסְתְּפְּלָא בְּפִרְשְׁתָּא דָא: וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים
מִחוּץ לְעִיר אֶל בְּאֵר הַמַּיִם. אָמַר רַבִּי אַבָּא מִחוּץ לְעִיר, דָּא
הוּא בִי קַבְרִי. אֶל בְּאֵר הַמַּיִם, דְתַנְיָא הַנְּקֻדָּמִים בְּבִתֵּי קַבְרֵי אוֹתָם
שְׁנַשְׂאוּ וְנָתְנוּ בַתּוֹרָה, דְהָא תַנְן פְּשׁוּנְכַנְס אָדָם לְקַבֵּר מַה דְשַׂאֲלוּ
לִיה תַחֲלִילָה אִם קִבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה דְכְתִיב, (ישעיה לג) וְהָיָה אֱמוּנַת
עַתְדָא וְגו'. וּבְשִׁיעָא אֵינּוּ דִין (לְקַיָּמָם) לְהַקְיָמָם בַּתַּחֲלָה.

אָמַר רַבִּי אַבָּא לְעַת עָרְב זְהוּ יוֹם שְׁשִׁי שְׁהוּא עָרְב הַשַּׁבָּת שְׂאִז

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי אַבָּא, יֵשׁ לְהַסְתַּבֵּל בְּפִרְשָׁה
זוּ: וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל
בְּאֵר הַמַּיִם. אָמַר רַבִּי אַבָּא, מִחוּץ לְעִיר
– זְהוּ בֵית הַקְּבֻרוֹת. אֶל בְּאֵר הַמַּיִם –
שְׁלַמְדֵנוּ, הַנְּקֻדָּמִים בְּבִתֵּי הַקְּבֻרוֹת –
אוֹתָם שְׁנַשְׂאוּ וְנָתְנוּ בַתּוֹרָה. שְׁהֵרִי
שְׁנִינוּ, פְּשׁוּנְכַנְס אָדָם לְקַבֵּר, מַה
שְׁשַׂאֲלוּ אוֹתוֹ בַּתַּחֲלָה – אִם קִבַּע עֵתִים
לַתּוֹרָה, שְׁכַתוּב (ישעיה לג) וְהָיָה אֱמוּנַת
עַתְדָא וְגו'. וּבְשִׁיעָא, אֵינּוּ דִין וְלְקַיָּמָם
לְהַקְיָמָם בַּתַּחֲלָה.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, לְעַת עָרְב – זְהוּ יוֹם
שְׁשִׁי, שְׁהוּא עָרְב הַשַּׁבָּת, שְׂאִז הַזְּמַן

וְאָמַר לָךְ דְבָר, דְעַתוֹ שֶׁל בַּעַל הַמְּשֻׁנָה
הֵיטָה בְּזוּה. מַה כְּתוּב? וַיִּקַּח הָעֶבֶד
עֶשְׂרָה גַמְלִים מִגְמְלֵי אֲדָנָיו וַיִּלְךָ. אָמַר
לוּ, רַבִּי, זְכִינָא לְפִסּוּק הַזֶּה, אָבֵל וְכָל
טוֹב אֲדָנָיו בִּידּוּ מַהוּ? אָמַר לוּ, הוּא
שְׁמוֹ שֶׁל רַבּוֹ שְׁהִלְךְ אֵלָיו לְהַכְנִיסוֹ
וְלְהַנְהִיג וּלְהַגִּין אוֹתוֹ. אָמַר, זְהוּ וְדָאִי, כִּי
שְׁמִי בְקַרְבּוֹ.

שְׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי אַבְהוֹ, בַּא רְאֵה, מִי
שִׁידַע אֵת שְׁמוֹ עַל בְּרִיו, יוֹדַע שְׁהוּא
וְשְׁמוֹ אֶחָד, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁמוֹ
אֶחָד, שְׁכַתוּב (זכריה יד) ה' אֶחָד וְגו'. וּבְלָבֹן
פְּלוֹמֵר, הַשֵּׁם וְהוּא אֶחָד.